

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

Dominica XV. Post Trinitat. Evangelivm Matth. VI.Cap.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69317)

DOMINICALIA.

O genus ingratum, nec tali munerere dignum,
Hec ubi fatus erat, subito conuersus ad illum,
Qui redijt gratus, tali est sermone locutus:
Surge & abi quocunq; uoles, charissime fili,
Nam tua grata fides ueteri te peste leuauit.

DOMINICA XV. POST TRINITAT.
EVANGELIUM MATTH. VI. CAP.

ARGUMENTVM.

Possibile est nulli dominis seruire duobus:
Absq; Deo uictus nullaq; cura iuuat.

Nemo potest aequè dominis seruire duobus,
At etenim huic aduersus erit, propensum et illi,
Aut uni adfissens alium contemnet iniquè.
Non pariter seruire Deo Plutoq; potestis.
Propterea uobis dico, ne pectore sitis
Sollicito propter mortalis commoda uite:

Quid

EVANGELIA

Quid stimulantē fame comedatis, siue bibatis,
 Et quo uestitu frigentia membra tegatis.
 Nōne anima est melior, quā corporis esca caducū
 Et uestimentis an non sua corpora prestant?
 Aspicite in celo uolucres hinc inde uagantes,
 Nulla ferunt, & nulla metūt, nec in horrea cōdunt
 Semina, celestis genitor tamen educat illas.
 An non uos auibus meliores omnibus estis?
 Dicite, quis uestrū curando multa ualebit
 Apposuisse sibi cubitum procerior unum?
 Sollicitos & ad huc quid uestimenta fatigant?
 Aspicite en iterum uernantia lilia campi,
 Non ea nere ualent, nullum faciuntq; laborem,
 Et tamen affirmo, quōd nec Salomonis in ipso
 Regali folio tam pulchra effulsit imago,
 Qualem natiuo referunt hæc picta colore.
 Sic igitur fœnum perituraq; gramina campi,
 Quæ fulgent hodie, cras iniiciuntur in ignem,
 Quando Deus uestit: quando uos uestiet ille
 Curabitq; magis, fidei gens impia parua?
 Ergo sollicito non sitis corde loquentes:
 Vnde cibus uel potus erit? qua ueste tegemur?
 Talia conquirunt in sano pectore gentes,
 Quæ nullum nouere Deum, curisq; laborant.

Scil

DOMINICALIA.

Scit pater in celo uester, quibus indigeatis,
Tempore cuncta suo credentibus estq; daturum.
Quare principio celestia querite Regna,
Iusticiamq; Dei ueram, qua sydera adimus,
Omnia tunc uobis uita emolumenta dabuntur,
Crastina uos hodie nil quicquam cura fatiget:
Crastina namq; dies pro se curabit abunde,
Est sua sufficiens afflictio cuiq; dici.

IDEM EVANGELIUM ALIO TEMPORE SIC

Elegiaco carmine redditum:

ARGUMENTVM.

Nos seruire Deo, atq; ipsi committere curam,
Corporis, & uictus non male Christe iubes.

Nemo potest recte Dominis seruire duobus,
Alter enim inuisus, charus & alter erit:

Aut hunc despiciet, nec non mandata iubentis
Alterius promptè sustinuisse uolet.

Non seruire Deo quisquam Plutoq; ualebit,
Tam diuersa simul numina nemo colet.

Propterea dico, ne pectora uestra sinatis
Sollicita curis anxietate premi,

Qua ratione cibum uobis potumq; paretis,
Quaq; simul possint corpora ueste tegi,

Non ne

EVANGELIA

Non ne anima est uictu melior, quia nescia fati?
 Non ne sua corpus plus quoq; ueste ualet?
 Respicite in uolucres celi sub luce uolantes,
 Semina nulla serunt, nullaq; farras metunt;
 Accumulant flauam nec in horrea pinguis messis,
 Et tamen has pascit dextera larga Dei.
 Non ne patri summo plaris uos esse putatis.
 Quam uolucrum, penes quod uolat, omne genus
 Quis tamen e uobis cubitum sibi prouidum unum
 Sollicitis curis apposuisse ualet?
 Ac de uestitu, quo corpora uestra tegantur,
 Cur uos tanta precor sollicitudo tenet?
 Aspicite en oculis florentia lilia campi,
 Non ullum faciunt illa laboris opus:
 Hoc tamen affirmo, quod gratia, qualis in illis,
 Magnifici talis nec Salomonis erat.
 Non ita Regali fuit hic formosus amictus
 Quam sunt in campis lilia pulchra suis.
 Lilia nativo triplici distincta colore,
 Iridis effigiem quae sinuantis habent.
 Tam bene si uestit flores herbasq; caducas
 Quae uernant hodie, cras pereuntq; Deus
 Vos melius quanto poterit uestire, uoletq;
 Omnium parua praedita turba fide.

Non

D O M I N I C A L I A.

Non igitur preſi uanis ita dicite curis:
Vnde cibus nobis, undeq; uestis erit?
Talia ſollicito conquirunt pectore gentes,
A nobis pietas quod iubet eſſe procul.
Non illæ nouere Deum, nec credere poſſunt,
Ipſius æterna ſe bonitate regi.

At uos præſidium caeleſteq; numen habetis,
Quod uos non unquam deſeruiſſe poteſt.
Et pater omnipotens, mihi credite, ſingula nouit,
Qualibus indigeant corpora ueſtra bonis.
Propterea primùm caeſtia quaerite Regna,
Et reliquæ uobis adiſcientur opes.
Non aliquæ uobis faciat lux craſtina curas,
Sufficiet curam nam ſibi quæq; dies.

DOMINICA XVI. POST TRINITAT.

EVANGELIUM LVCAE VII. CAP.

ARGVMENTVM.

Dum uiduæ natum reuocat de funere Chriſtus,
Se Dominum uitæ, mortis & eſſe probat.

Accidit ut Chriſtus Naimæ ſuccederet urbi
Discipulis cinctus multis, turbaq; frequēti.
Iamq; propinquabant portis, cūm filius ecce
Mortuus efferretur, uiduæ ſpes unica matris:
Quam lachrymis udam plenamq; doloris acerbū

K 2 Multa